

Forflag, hvortil Mindretallet subsidiairt havde sluttet sig, betegnede, hvorledes Finantsudvalget dengang opfattede Forholdet. Det blev imidlertid ikke vedtaget paa Grund af den Deling, her var gjort gjældende imellem ordinaire og extraordinaire Tilskud, idet man formeenste, at Afgjørelsen af, hvad der maatte være extraordinairt og ordinairt, maatte høre hjemme paa et andet Sted. Der vedtoges et Vædringsforflag af den ærede Rigsdagsmand for Odense (Schovelin), som kun indeholder den grundlovmæssige Forpligtelse til at give Tilskud, og den ærede Rigsdagsmand motiverede sin Vædring, navnlig med Hensyn til Stutningen af Fleertallets Forflag, paa følgende Maade: „I Stutningen af Vædringsforflaget er der tilføjet, at Summen kun skal udredes af Kongerigets Kasse, efterhaanden som Tilskud behøves eller forfalder til Udtælling; men denne Bestemmelse er aldeles oversflødig, idet den samme Tanke, udtrykt med de samme Ord, findes i Grundlovsbestemmelsen af 2den Octbr. f. A., og naar det engang der er fastsat, at disse Summer skulle udredes, efterhaanden som de forfalder, er det ikke nødvendigt at gjentage det samme i hvert Aars Finantslov.“ Flere af Udvalgets Medlemmer udtalte sig i samme Retning, og Indstillingen fra Finantsudvalgets Fleertal forsvarede med megen Varme af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad). Den næste Forhandling, hvorpaa jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden, er den første Behandling af det følgende Aars Finantslov. Dengang forelaa Statsregnskabet for Finantsaaret 1855—56. Rigsdagen kjendte det og var bleven opmærksom paa, at det manglede fort til Indtægt for Kongeriget det Beløb, jeg nylig har nævnt af noget over 800,000 Rd. Det var navnlig den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning), der med megen Klarhed paaviste dette og gjorde gjældende i det Bærentlige Alt, hvad jeg her har tilladt mig at fremsætte. Den daværende Indrentsminister, Krieger, svarede det nysnævnte ærede Medlem, at man skulde troe, at her var Tale om et Regnskabs Afslæggelse, og ikke om en Finantslov, og han udtrykte sig derefter saaledes: „Det er aldeles soleklart, hvad der

blev gjort gjældende af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Steen), at det Spørgsmaal, som er reist, er ene og alene et Regnskabs-spørgsmaal for Aaret 1855—56, hvilket jeg for Øieblikket ikke paa nogen Maade anseer mig for berettiget til her at indlade mig paa. Der kommer nok det Tidspunkt, da det Spørgsmaal staaer paa Dagsordenen; men det ligger ikke for til Forhandling nu.“ Et Par Dage senere har imidlertid Spørgsmaalet været bragt paa Bane her i Thinget og er da mødt med Tausshed fra bemeldte Ministers Side. Jeg antager, at denne Tausshed mag udlægges saaledes, at han har henholdt sig til sin tidligere Utring, navnlig at den Tid nok kommer, da det Spørgsmaal staaer paa Dagsordenen til Afgjørelse, nemlig naar Regnskabet for 1855—56 foreligger. Dette Tidspunkt er da nu kommet, mine Herrer, thi nu foreligger Statsrevisionens Antegninger. De ville finde et Forflag til en Beslutning i Udvalgets Betænkning til Statsrevisionens Beretning, nederst Sp. 335, der lyder saaledes: „I Henhold til samtlige foreslående, ved de indfillede Poster tagne Beslutninger meddeler Rigsdagen saaledes for sit Bedkommende Decharge for Statsregnskabet for Finantsaaret 1855—56.“ Det vil sige, efterat disse Beslutninger ere vedtagne, gives den endelige Dvittering for Regnskabet for Finantsaaret 1855—56; men er dette saaledes, mine Herrer, maa jeg mene, at Tidspunktet nu er kommet til at paatale den Afvigelse, der i Regnskabet Dpgjørelse er skeet fra Finantslovens klare Ord, der ere i fuldkommen Overeensstemmelse med Grundlovens Bestemmelser — nu eller aldrig. Jeg skal da tillade mig hermed at anbefale Forflaget til det ærede Things Vedtagelse.

Ordføreren: Jeg skal med Hensyn til denne Sag først gjøre den Meddelelse, at jeg ikke seer mig istand til at udtale Udvalgets Mening. Den Mening, jeg udtaler, gjør ikke Pretension paa at være nogen anden end min egen. Det Forflag, den ærede Forlagsstiller har stillet, er aldeles af en negativ Natur, aldeles af en negativ Bestaaffenhed, og det er næsten ikke — idetmindste har det af det Foredrag, jeg har hørt, og som har interesseret